Republica Moldova

GUVERNUL

HOTĂRÂRE Nr. HG146/2026
din 01.04.2026

cu privire la supravegherea sănătății lucrătorilor

Publicat : 07.05.2026 în MONITORUL OFICIAL Nr. 194-197 art. 228 Data intrării în vigoare

UE

În temeiul art. 6 din Legea securității și sănătății în muncă nr. 186/2008 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2008, nr. 143-144, art.587), cu modificările ulterioare, și al art. 6 alin. (2) și art. 49 din Legea nr. 10/2009 privind supravegherea de stat a sănătății publice (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr. 67, art. 183), cu modificările ulterioare, Guvernul HOTĂRĂŞTE:

Prezenta hotărâre:

- transpune art. 2 lit. (e) și (f) și art. 10 din Directiva 98/24/CE a Consiliului din 7 aprilie 1998 privind protecția sănătății și securității lucrătorilor împotriva riscurilor legate de prezența agenților chimici la locul de muncă [a paisprezecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE], CELEX: 31998L0024, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 131 din 5 mai 1998, așa cum a fost modificată ultima dată prin Directiva (UE) 2024/869 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 martie 2024;

- transpune art. 14, Anexa IV și Anexa VII din Directiva 2000/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți biologici la locul de muncă [a șaptea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE], CELEX: 32000L0054, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 131 din 5 mai 1998, așa cum a fost modificată ultima dată prin Directiva (UE) 2020/739 a Comisiei din 3 iunie 2020;

- transpune art. 8 din Directiva 2002/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 iunie 2002 privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscurile generate de agenți fizici (vibrații) [a șaisprezecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE], CELEX: 32002L0044, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 177 din 6 iulie 2002, așa cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (UE) 2019/1243 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019;

- transpune art. 10 din Directiva 2003/10/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 februarie 2003 privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscuri generate de agenți fizici (zgomot) [a

șaptesprezecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE, CELEX: 32003L0010, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 42 din 15 februarie 2003, așa cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (UE) 2019/1243 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019;

- transpune art. 9 din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru, CELEX: 32003L0088, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 299 din 18 noiembrie 2003;

- transpune art. 2 (d) și (e), art. 14, art. 15, Anexa II și Anexa III din Directiva 2004/37/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți cancerigeni sau mutageni la locul de muncă [a șasea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE a Consiliului], CELEX: 32004L0037, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 158 din 30 aprilie 2004, așa cum a fost modificată ultima dată prin Directiva (UE) 2024/869 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 martie 2024;

- transpune art. 8 din Directiva 2006/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 privind cerințele minime de securitate și de sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscuri generate de agenții fizici (radiații optice artificiale) [a nouăsprezecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE], CELEX: 32006L0025, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 114 din 27 aprilie 2006, așa cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (UE) 2019/1243 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019;

- transpune art. 18, art. 21 și pct. 2 și 3 din Anexa I a Directivei 2009/148/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la azbest la locul de muncă (versiune codificată), CELEX: 32009L0148, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 330 din 16 decembrie 2009, așa cum a fost modificată ultima dată prin Directiva (UE) 2023/2668 a Parlamentului European și a Consiliului din 22 noiembrie 2023;

- transpune art. 8 din Directiva 2013/35/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele minime de sănătate și securitate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscuri generate de agenții fizici (câmpuri electromagnetice) [a douăzecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE] și de abrogare a Directivei 2004/40/CE, CELEX: 32013L0035, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 179 din 29 iunie 2013;

- transpune art. 4 pct. 6, 58 și 59, art. 45-49 din Directiva 2013/59/Euratom a Consiliului din 5 decembrie 2013 de stabilire a normelor de securitate de bază privind protecția împotriva pericolelor prezentate de expunerea la radiațiile ionizante și de abrogare a Directivelor 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom și 2003/122/Euratom, CELEX: 32013L0059, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L

13 din 17 ianuarie 2014.

1. Se aprobă:

1.1. Regulamentul cu privire la supravegherea sănătății lucrătorilor expuși riscurilor profesionale, conform anexei nr. 1;

1.2. Regulamentul sanitar cu privire la examenele medicale obligatorii ale lucrătorilor în scopul prevenirii bolilor transmisibile, conform anexei nr. 2.

2. Se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 1079/2023 cu privire la examenele medicale profilactice obligatorii ale lucrătorilor (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2024, nr. 89-92, art. 207).

3. Controlul asupra executării prezentei hotărâri se pune în sarcina Ministerului Sănătății și Ministerului Muncii și Protecției Sociale.

4. Prezenta hotărâre intră în vigoare la expirarea termenului de șase luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

PRIM-MINISTRU Alexandru MUNTEANU

Contrasemnează:

Ministrul sănătății Emil Ceban

Ministrul muncii

și protecției sociale Natalia Plugaru

Nr. 146. Chişinău, 1 aprilie 2026.

Anexa nr. 1

la Hotărârea Guvernului nr. 146/2026

REGULAMENT

cu privire la supravegherea sănătății lucrătorilor

expuși riscurilor profesionale

I. DISPOZIȚII GENERALE

1. Regulamentul cu privire la supravegherea sănătății lucrătorilor expuși riscurilor profesionale (în continuare – *Regulament*) stabilește cerințe minime de organizare și realizare a supravegherii adecvate a sănătății lucrătorilor expuși riscurilor profesionale, identificate în urma evaluării riscurilor, în vederea prevenirii îmbolnăvirilor profesionale și a

protejării sănătății acestora.

2. În sensul prezentului Regulament se aplică termenii și definițiile conform Codului muncii al Republicii Moldova nr. 154/2003, Legii nr. 845/1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, Legii securității și sănătății în muncă nr. 186/2008, Legii nr. 10/2009 privind supravegherea de stat a sănătății publice, precum și următoarele noțiuni:

2.1. *boală legată de profesie* – afecțiune fizică sau psihosocială, cu etiologie multifactorială, care poate fi provocată sau agravată de condițiile de muncă, direct sau în combinație cu alți factori;

2.2. *contraindicație medicală* – stare de sănătate care limitează sau împiedică desfășurarea activității lucrătorilor în condițiile de expunere existente, impunând măsuri de prevenire, adaptare sau restricționare a activității lucrătorului, în vederea protejării sănătății și securității acestuia;

2.3. *expunerea profesională* – expunerea lucrătorului la factori de risc profesional, caracterizată prin intensitate, durată și frecvență, pe parcursul activităților desfășurate în mediul de muncă;

2.4. *factor de risc profesional* – orice agent fizic, chimic, biologic, ergonomic, psihosocial sau organizațional existent în mediul de lucru sau în procesul de muncă, specific locului de muncă, care poate afecta sănătatea lucrătorului și provoca boli profesionale sau boli legate de profesie, determinând pierderea temporară ori permanentă a capacității de muncă;

2.5. *supravegherea sănătății lucrătorilor* – evaluarea stării de sănătate a lucrătorului în funcție de expunerea sa la anumiți factori de risc profesional la locul de muncă;

2.6. *ucenic* – persoană care urmează un curs de formare sau de instructaj profesional în cadrul unei întreprinderi, în vederea practicării unei meserii;

2.7. *valoare-limită biologică* – limita concentrației, în mediul biologic corespunzător, a agentului chimic în cauză, a metabolitului acestuia sau a unui indicator al efectului, care nu trebuie depășită în vederea protejării lucrătorilor expuși.

3. Prezentul Regulament se aplică:

3.1. angajatorilor;

3.2. persoanelor care solicită angajare în câmpul muncii;

3.3. lucrătorilor, indiferent de statutul contractual, în conformitate cu art. 1 din Legea securității și sănătății în muncă nr. 186/2008;

3.4. prestatorilor de servicii medicale.

4. Supravegherea sănătății lucrătorilor expuși riscurilor profesionale are ca scop prevenirea și diagnosticarea precoce a oricărei modificări a stării de sănătate asociate expunerii la riscurile profesionale, iar rezultatele acesteia se iau în considerare la aplicarea

măsurilor preventive pentru locul de muncă al lucrătorului.

5. Supravegherea sănătății lucrătorilor expuși riscurilor profesionale, ale cărei rezultate stau la baza stabilirii și aplicării măsurilor de prevenire și protecție specifice locului de muncă, se efectuează atunci când sunt îndeplinite, în mod cumulativ, următoarele condiții:

5.1. expunerea lucrătorilor la riscurile profesionale poate fi corelată cu apariția unei boli identificabile sau a unui efect negativ asupra sănătății;

5.2. există probabilitatea manifestării bolii sau a efectelor respective în condițiile specifice ale locului de muncă;

5.3. sunt disponibile tehnici de investigare validate pentru depistarea bolii sau a efectelor negative asupra sănătății, iar utilizarea acestora nu prezintă risc semnificativ pentru lucrători.

6. Supravegherea sănătății se realizează, după caz, prin următoarele tipuri de examinări medicale:

6.1. examen medical la angajare;

6.2. examinări medicale periodice;

6.3. examen medical la reluarea activității;

6.4. examen medical la încetarea expunerii profesionale;

6.5. examinări medicale post-expunere;

6.6. examinări medicale suplimentare, inclusiv la solicitarea lucrătorului sau la recomandarea medicului specialist de medicina muncii, atunci când există indicii privind un posibil impact asupra sănătății.

7. În sensul prezentului Regulament, Serviciul de medicina muncii reprezintă un prestator public sau privat de asistență medicală care are competența de a supraveghea sănătatea lucrătorilor expuși riscului profesional și a cărui capacitate de a acționa în acest sens este evaluată și acreditată de către Consiliul Național de Evaluare și Acreditare în Sănătate.

8. Supravegherea sănătății lucrătorilor expuși riscurilor profesionale include examinarea clinică a aparatelor și a sistemelor organismului, efectuată de medicul specialist în medicina muncii sau cu competențe în medicina muncii (în continuare – *medic specialist în medicina muncii*), cu participarea, după caz, a medicilor specialiști de profil, precum și efectuarea investigațiilor paraclinice în funcție de tipul și intensitatea expunerii profesionale, prevăzute în anexa nr. 1.

9. Examenul medical periodic al persoanelor cu vârsta de până la 18 ani, antrenate în procesul de muncă cu potențială expunere la riscurile profesionale se efectuează anual, cu respectarea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 541/2014 cu privire la aprobarea

Nomenclatorului lucrărilor cu condiții de muncă grele, vătămătoare şi/sau periculoase la care este interzisă aplicarea muncii persoanelor în vârstă de până la 18 ani şi a Normelor de solicitare maximă admise pentru persoanele în vârstă de până la 18 ani la ridicarea şi transportarea manuală a greutăților.

10. Monitorizarea biologică și cerințele aferente acesteia fac parte integrantă din supravegherea sănătății lucrătorilor. În cazul în care pentru un agent chimic periculos este stabilită o valoare-limită biologică obligatorie, prevăzută în anexa nr. 2, supravegherea sănătății devine obligatorie pentru lucrătorii care desfășoară activități ce implică expunerea la agentul respectiv, iar monitorizarea biologică se efectuează în conformitate cu metodele prevăzute în aceeași anexă.

11. În cadrul supravegherii sănătății lucrătorilor expuși riscurilor profesionale, medicul specialist în medicina muncii stabilește una dintre următoarele concluzii privind aptitudinea în muncă:

11.1. apt;

11.2. apt condiționat;

11.3. inapt temporar;

11.4. inapt.

12. Ministerul Sănătății asigură revizuirea și, după caz, actualizarea prezentului Regulament în următoarele situații:

12.1. apariția noilor riscuri profesionale, atunci când sunt justificate medical, științific sau statistic;

12.2. modificarea valorilor-limită biologice în baza informațiilor disponibile, inclusiv a datelor tehnice, precum și a raportului dintre efectele asupra sănătății ale agenților chimici periculoși și nivelul expunerii profesionale, ținând cont de evaluări științifice independente și de cele mai recente date științifice disponibile;

12.3. actualizarea procedurilor și metodelor de supraveghere a sănătății lucrătorilor în raport cu factorii de risc profesional, inclusiv frecvența și tipul examinărilor medicale.

13. Medicul specialist în medicina muncii, Agenția Națională pentru Sănătate Publică și Inspectoratul de Stat al Muncii, în limitele competențelor, au acces și cunosc informațiile privind condițiile și circumstanțele expunerii fiecărui lucrător la riscurile profesionale, în baza informațiilor furnizate de angajator, precum și a constatărilor rezultate în urma vizitelor efectuate la locul de muncă.

14. Costurile aferente examenelor medicale efectuate în scopul supravegherii sănătății lucrătorilor expuși riscurilor profesionale sunt suportate de angajator și nu pot fi transferate asupra lucrătorilor.

15. Costurile examenelor medicale efectuate în cadrul supravegherii sănătății lucrătorilor expuși riscurilor profesionale se acoperă după cum urmează:

15.1. angajatorul suportă costurile pentru:

15.1.1. examenul medical la angajare, în cazul persoanelor declarate apte. Dacă persoana care solicită încadrarea în muncă achită contravaloarea examenului medical la momentul angajării, suma se restituie integral de către angajator în termen de cel mult o lună de la data încadrării;

15.1.2. examenul medical periodic;

15.1.3. examenul medical la reluarea activității;

15.1.4. examenul medical la încetarea expunerii profesionale;

15.1.5. examenul medical suplimentar, inclusiv cel efectuat la solicitarea lucrătorului sau la recomandarea medicului specialist în medicina muncii;

15.2. lucrătorii independenți suportă costurile propriilor examene medicale obligatorii;

15.3. agentul de muncă temporară suportă costurile pentru lucrătorii temporari cu care a încheiat contract individual de muncă;

15.4. costurile sunt acoperite din fondurile asigurării obligatorii de asistență medicală pentru:

15.4.1. ucenici;

15.4.2. examenul medical la angajare pentru persoanele declarate inapte;

15.4.3. examenul medical post-expunere profesională.

16. Costurile aferente transmiterii și păstrării dosarelor medicale asociate

supravegherii sănătății lucrătorilor sunt asigurate de către angajator.

17. Documentele prevăzute în prezentul Regulament se completează în format electronic și se semnează olograf sau electronic. Acestea se transmit destinatarului pe suport de hârtie sau în format electronic.

18. Documentele prevăzute în pct. 17, utilizate în procesul de supraveghere a sănătății lucrătorilor, precum și orice alte acte întocmite în acest scop, indiferent de forma în care sunt prezentate, fac parte integrantă din Registrul de supraveghere a sănătății lucrătorilor expuși riscului profesional, aprobat de Guvern.

19. Informațiile privind sănătatea lucrătorilor, obținute în cadrul supravegherii sănătății acestora, sunt administrate în conformitate cu Legea nr. 195/2024 privind protecția datelor cu caracter personal.

20. În cazul în care un angajat care prestează sau urmează să presteze muncă la distanță a efectuat examenul medical pentru stabilirea aptitudinii în muncă într-un alt stat,

angajatorul are obligația de a se asigura, anterior repartizării, că documentul care atestă aptitudinea pentru muncă este eliberat de o autoritate sau instituție competentă, este prezentat cu traducere oficială în limba română și este echivalent cu fișa de aptitudine în muncă recunoscută în Republica Moldova.

21. Rezultatele supravegherii sănătății lucrătorilor expuși riscurilor profesionale se consemnează în fișa de aptitudine în muncă, care constituie unicul document oficial ce reflectă concluzia privind aptitudinea pentru exercitarea activității. Alte fișe sau documente medicale nu pot fi utilizate în locul acesteia pentru atestarea aptitudinii sau inaptitudinii în muncă.

22. Pentru nerespectarea prevederilor prezentului Regulament, angajatorii poartă răspundere contravențională și penală, conform legislației. Sancțiunile aplicate trebuie să fie eficace, proporționale și disuasive.

II. RESPONSABILITĂȚILE, DREPTURILE ȘI ATRIBUȚIILE PĂRȚILOR ANTRENATE ÎN PROCESUL DE SUPRAVEGHERE A SĂNĂTĂȚII LUCRĂTORILOR

Secțiunea 1

Responsabilitățile și drepturile angajatorului

23. Fără a le conferi acestora calitatea de angajator în sensul legislației muncii, prevederile cu referire la responsabilitățile angajatorului din prezentul Regulament se aplică și întreprinderii sau instituției gazdă a stagiarilor și ucenicilor, titularilor de patentă și lucrătorilor independenți.

24. Angajatorul organizează și asigură supravegherea sănătății lucrătorilor expuși riscurilor profesionale, în conformitate cu prevederile prezentului Regulament.

25. În exercitarea responsabilităților ce îi revin, angajatorul are următoarele obligații:

25.1. să transmită fișa de evaluare a riscurilor profesionale, conform modelelor stabilite prin prezentul Regulament, către Agenția Națională pentru Sănătate Publică, în termen de 30 de zile de la finalizarea evaluării inițiale sau a reevaluării riscurilor profesionale;

25.2. să informeze lucrătorii cu privire la necesitatea supravegherii sănătății înaintea atribuirii sarcinilor care implică expunerea sau posibilitatea expunerii la riscurile profesionale, precum și ori de câte ori rezultatele supravegherii sănătății altor lucrători expuși la riscuri similare impun instituirea acestei măsuri;

25.3. să asigure informarea lucrătorilor cu privire la simptomele și afecțiunile care pot fi determinate de expunerea la riscurile profesionale, precum și la conduita care trebuie

urmată în cazul apariției acestora;

25.4. să organizeze efectuarea examenelor medicale, inclusiv prin constituirea și operaționalizarea unui serviciu de medicină a muncii sau prin contractarea unui astfel de serviciu, în termen de 30 de zile de la înființarea întreprinderii/organizației ori de la rezoluțiunea contractului cu prestatorul anterior de servicii de medicină a muncii;

25.5. să inițieze examinările medicale periodice în timp util, astfel încât fișa de aptitudine în muncă să fie eliberată înainte de expirarea termenului de valabilitate a celei anterioare;

25.6. să asigure efectuarea examenelor medicale suplimentare în cazul apariției unor noi riscuri sau al modificării condițiilor de muncă care pot influența starea de sănătate a lucrătorilor;

25.7. să solicite transmiterea dosarelor medicale privind supravegherea sănătății către noul serviciu de medicina a muncii, în cazul schimbării acestuia;

25.8. să păstreze fișele de aptitudine pe întreaga durată a raporturilor de muncă și, ulterior, pe perioada determinată în funcție de natura factorilor de risc profesional la care lucrătorul a fost expus și de intervalul de latență sau de manifestare a efectelor asupra sănătății, conform termenelor prevăzute la pct. 90. În cazul încetării activității angajatorului, documentele respective se transmit arhivei teritoriale competente până la expirarea termenelor de păstrare stabilite.

26. Angajatorul este responsabil de completarea integrală și veridicitatea informației înscrise în:

26.1. fișa de solicitare a examenului medical (în continuare – *fișă de solicitare*), prevăzută la anexa nr. 3;

26.2. fișa de evaluare a riscurilor profesionale (în continuare – *fișă de evaluare*), care se completează conform anexei nr. 4. Pentru muncă la distanță sau pe platforme digitale se completează fișa de evaluare a riscurilor profesionale specifică acestui tip de activitate, prevăzută în anexa nr. 4A;

26.3. suplimentul la fișa de evaluare, în cazul expunerii la radiații ionizante, conform anexei nr. 4B;

26.4. Nota informativă cu privire la supravegherea sănătății lucrătorilor expuși riscurilor profesionale, prevăzută la anexa nr. 5.

27. Dacă evaluarea riscurilor profesionale relevă existența unui risc pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor, determinat de expunerea la agenți biologici împotriva cărora există vaccinuri eficace, angajatorul are obligația să asigure lucrătorilor care nu sunt încă imunizați vaccinarea, în conformitate cu prevederile secțiunii „Note” din anexa nr. 1 la Regulamentului privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți biologici la locul de muncă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 639/2024.

28. Costurile asociate vaccinării împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți biologici la locul de muncă nu implică cheltuieli financiare pentru lucrător și sunt acoperite după cum urmează:

28.1. din Fondul de asigurări obligatorii de asistență medicală pentru vaccinurile incluse în Programul național de imunizări pentru anii 2023-2027, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.211/2023;

28.2. de către angajator, pentru vaccinurile care nu se regăsesc în Programul național de imunizări pentru anii 2023-2027, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 211/2023.

29. Angajatorul aplică în mod integral recomandările medicului specialist în medicina muncii, înscrise în fișa de aptitudine în muncă, implementând măsurile necesare pentru eliminarea sau reducerea riscurilor profesionale și, după caz, dispunând repartizarea lucrătorului la activități fără risc de expunere, după cum urmează:

29.1. *apt* – continuarea activităților la locul de muncă și ocupația pentru care a fost evaluat, cu respectarea cerințelor de securitate și sănătate în muncă;

29.2. *apt condiționat* – continuarea activităților la locul de muncă și ocupația pentru care a fost evaluat, cu respectarea condițiilor, restricțiilor și recomandărilor medicale stabilite, asigurând adaptarea, după caz, a locului de muncă sau a sarcinilor;

29.3. *inapt temporar* – nepermiterea desfășurării activității la locul de muncă și în ocupația pentru care a fost evaluat lucrătorul până la reevaluarea sănătății la termenul stabilit de medicul specialist în medicina munci, inclusiv, după posibilități, asigurarea transferului la un loc de muncă și o ocupație compatibile cu starea de sănătate, cu acordul lucrătorului;

29.4. *inapt* – nepermiterea încadrării ori continuarea activității și identificarea, după posibilități, a unui loc de muncă și a unei ocupații compatibile cu starea de sănătate a lucrătorului, cu acordul acestuia.

30. Angajatorul revizuiește evaluarea riscurilor profesionale și măsurile întreprinse pentru eliminarea sau reducerea riscului profesional dacă, în cadrul supravegherii sănătății lucrătorului, s-a constatat că:

30.1. un lucrător prezintă o boală sau modificări ale sănătății pe care medicul specialist în medicina muncii le apreciază ca fiind determinate de expunerea la riscurile profesionale;

30.2. a fost depășită o valoare-limită biologică obligatorie.

31. Angajatorul are obligația să asigure efectuarea unui examen medical suplimentar pentru lucrătorii expuși la riscuri profesionale similare, în termen de 30 de zile lucrătoare:

31.1. de la constatarea depășirii nivelului sau valorii-limită de expunere profesională la factorul de risc, indiferent de originea riscului;

31.2. de la data propunerii formulate de medicul specialist în medicina muncii, în

cazul în care un lucrător prezintă o boală sau modificări ale stării de sănătate apreciate de acesta ca fiind rezultatul expunerii la riscuri profesionale ori în cazul depășirii unei valori-limită biologice obligatorii la un lucrător.

32. Angajatorul are obligația de a furniza, la solicitarea medicului specialist în medicina muncii, Agenției Naționale pentru Sănătate Publică și Inspectoratului de Stat al Muncii, rezultatele evaluării riscurilor profesionale, precum și informațiile privind condițiile sau circumstanțele de expunere ale fiecărui lucrător, în conformitate cu Legea nr. 186/2008 privind securitatea și sănătatea în muncă. Transmiterea acestor informații se realizează integral și în timp util, cu respectarea tuturor cerințelor privind confidențialitatea datelor, iar utilizarea lor este permisă doar în scopul asigurării sănătății și securității lucrătorilor.

33. Angajatorul remite anual, până la data de 15 februarie, Nota informativă cu privire la supravegherea sănătății lucrătorilor expuși riscurilor profesionale, în format electronic, către Agenția Națională pentru Sănătate Publică, conform anexei nr. 5, cu prezentarea informațiilor aferente unității și filialelor, după caz, în funcție de amplasarea teritorială a acestora, conform arondării la centrele de sănătate publică teritoriale. Agenția Națională pentru Sănătate Publică transmite fără întârziere înștiințarea privind recepționarea notei informative, iar lipsa sau omisiunea transmiterii acesteia nu condiționează dreptul de a continua activitatea.

34. Nota informativă cu privire la supravegherea sănătății lucrătorilor expuși riscurilor profesionale include:

34.1. declarația pe propria răspundere privind veridicitatea datelor prezentate;

34.2. datele de identificare ale serviciului de medicina a muncii în cadrul cărora a fost efectuată supravegherea sănătății lucrătorilor;

34.3. rezultatele supravegherii sănătății lucrătorilor expuși riscului profesional, inclusiv ale lucrătorilor cu vârsta de până la 18 ani și ale ucenicilor.

35. Angajatorul are dreptul să solicite:

35.1. efectuarea examenelor medicale suplimentare pentru lucrătorii care prezintă semne de afectare a sănătății ce pot pune în pericol securitatea sau viața proprie și/sau a altor lucrători;

35.2. revizuirea concluziei privind aptitudinea în muncă (contestarea aptitudinii de muncă) la Agenția Națională pentru Sănătate Publică, în termen de 15 zile lucrătoare de la data primirii fișei de aptitudine, în cazul în care nu este de acord cu aceasta.

Secțiunea a 2-a

Responsabilitățile și drepturile lucrătorilor

36. Fiecare lucrător expus acțiunii factorilor de risc profesional are obligația:

36.1. să efectueze examenele medicale în conformitate cu prevederile prezentului Regulament;

36.2. să solicite copia dosarului medical și să o prezinte noului serviciu de medicină a muncii.

37. Fiecare lucrător expus acțiunii factorilor de risc profesional are dreptul:

37.1. să cunoască riscurile profesionale la care este expus;

37.2. să fie consiliat cu privire la măsurile individuale de protecție și de prevenire ce trebuie întreprinse pentru reducerea riscurilor asupra sănătății, în conformitate cu recomandările medicale;

37.3. să solicite efectuarea unui examen medical suplimentar, adresându-se medicului specialist în medicina muncii, în cazul apariției unor modificări ale stării de sănătate pe care le consideră a fi determinate de condițiile de muncă. În această situație, lucrătorul este obligat să informeze angajatorul despre solicitarea înaintată, iar examenul medical se inițiază fără prezentarea fișei de solicitare;

37.4. să solicite acces la informația din dosarul său medical și la documentația aferentă;

37.5. să fie informat de către medicul specialist în medicina muncii despre modificările stării sale de sănătate, inclusiv cele asociate expunerii profesionale;

37.6. să beneficieze de un loc de muncă adaptat sau de transfer la un alt loc de muncă potrivit, conform recomandărilor medicului specialist în medicina muncii;

37.7. să fie protejat împotriva oricăror forme de represalii, directe sau indirecte, ca urmare a declarării unor simptome, a semnalării unor riscuri pentru sănătate ori a solicitării unui examen medical suplimentar;

37.8. să fie imunizat cu vaccinuri eficace împotriva agentului biologic la care este sau poate fi expus, conform evaluării riscurilor profesionale;

37.9. să conteste concluzia privind aptitudinea în muncă la Agenția Națională pentru Sănătate Publică, în termen de 15 zile lucrătoare de la data primirii fișei de aptitudine.

Secțiunea a 3-a

Atribuțiile serviciului de medicină a muncii

38. Serviciul de medicină a muncii poate fi organizat:

38.1. în cadrul unui prestator de servicii medicale, public sau privat;

38.2. ca entitate medicală distinctă.

39. Serviciul de medicină a muncii are obligația să informeze Agenția Națională pentru Sănătate Publică despre inițierea activității, în conformitate cu metodologia aprobată prin ordin al ministrului sănătății.

40. Serviciul de medicină a muncii organizat în cadrul unei instituții medicale este în drept să presteze servicii de medicina a muncii doar pentru părți terțe, cu respectarea cerințelor legale privind autorizarea și competența profesională.

41. Conducătorul instituției medicale în cadrul căreia este organizat serviciul de medicină a muncii are următoarele obligații:

41.1. organizează și asigură funcționarea serviciului de medicină a muncii în conformitate cu prezentul Regulament;

41.2. asigură medicului specialist în medicina muncii resursele necesare pentru desfășurarea corespunzătoare a examenelor medicale obligatorii;

41.3. asigură alocarea unui timp suficient pentru activitățile desfășurate în mediul de muncă de către medicul specialist în medicina muncii, astfel încât să fie garantat caracterul preventiv al serviciilor. Timpul alocat se stabilește proporțional cu numărul de lucrători, specificul activităților, nivelul riscurilor profesionale identificate și rezultatele evaluării riscurilor pentru securitatea și sănătatea în muncă;

41.4. asigură evaluarea periodică a activității serviciului și a conformității acestuia cu standardele și reglementările aplicabile.

42. Medicul specialist în medicina muncii are dreptul:

42.1. să participe, cu rol consultativ, la procesul de evaluare a riscurilor profesionale și să efectueze vizite la locul de muncă a lucrătorilor pe care îi supraveghează medical, în vederea familiarizării cu procesul de muncă;

42.2. să participe la selectarea și contractarea laboratoarelor și specialiștilor care furnizează servicii de medicină de laborator sau asistență medicală specializată, în funcție de complexitatea supravegherii sănătății lucrătorilor expuși riscurilor profesionale;

42.3. să își exercite atribuțiile în mod autonom și independent din punct de vedere profesional și decizional, fără intervenții din partea angajatorului în aplicarea competențelor și cunoștințelor sale profesionale; medicului nu i se poate solicita verificarea absențelor lucrătorilor de la locul de muncă motivate prin îmbolnăvire;

42.4. să solicite suport metodologic din partea Agenției Naționale pentru Sănătate Publică și a Comisiei aprobate prin ordin al ministrului sănătății (în continuare – *Comisie*);

42.5. să colaboreze cu angajatorul, reprezentanții angajaților, Inspectoratul de Stat al Muncii și cu Agenția Națională pentru Sănătate Publică în cazurile în care starea de sănătate a lucrătorului impune adaptarea condițiilor de muncă sau schimbarea locului de muncă.

Secțiunea a 4-a

Atribuțiile Agenției Naționale pentru Sănătate Publică

43. Agenția Națională pentru Sănătate Publică este autoritatea competentă în

domeniul sănătății ocupaționale și exercită atribuții de coordonare, monitorizare și supraveghere, la nivel populațional, a sănătății lucrătorilor, potrivit competențelor stabilite în Legea nr. 10/2009 privind supravegherea de stat a sănătății publice.

44. În exercitarea atribuțiilor sale în domeniul sănătății ocupaționale, Agenția Națională pentru Sănătate Publică:

44.1. elaborează și propune politici, metodologii și instrumente de monitorizare;

44.2. colectează și analizează date privind expunerea profesională și efectele asupra sănătății;

44.3. monitorizează starea de sănătate a lucrătorilor pe baza datelor raportate de prestatorii de servicii de medicină a muncii, precum și a informațiilor obținute din activitățile de supraveghere epidemiologică și de sănătate ocupațională;

44.4. asigură suport metodologic serviciilor de medicină a muncii;

44.5. asigură suport metodologic în domeniul supravegherii sănătății lucrătorilor, la solicitarea lucrătorilor și a reprezentanților acestora, a angajatorilor, precum și a reprezentanților serviciilor interne sau externe de securitate și sănătate în muncă;

44.6. solicită convocarea Comisiei în cazul recepționării contestației privind aptitudinea în muncă. Activitatea Comisiei se desfășoară în conformitate cu regulamentul de organizare și funcționare aprobat prin ordin al ministrului sănătății;

44.7. coordonează activitățile de promovare a sănătății ocupaționale, inclusiv prin elaborarea și diseminarea materialelor metodologice, educaționale și de informare;

44.8. realizează studii și analize privind activitatea serviciilor de medicină a muncii, pe baza datelor raportate de acestea, în conformitate cu metodologia aprobată prin ordin al ministrului sănătății;

44.9. publică și actualizează pe site-ul său web oficial oficială Lista serviciilor de medicină a muncii;

44.10. publică anual, pe site-ul său web oficial, raportul privind implementarea prezentului Regulament, care include date consolidate referitoare la starea de sănătate a lucrătorilor, principalele riscuri profesionale identificate, activitățile de supraveghere desfășurate și recomandările pentru îmbunătățirea politicilor și măsurilor de prevenire.

45. Agenția Națională pentru Sănătate Publică are acces, în limitele competențelor stabilite de Legea nr. 10/2009 privind supravegherea de stat a sănătății publice, la datele medicale necesare în scopuri de sănătate publică, medicină preventivă și medicină a muncii, cu respectarea strictă a prevederilor privind protecția datelor cu caracter personal.

Secțiunea a 5-a

Atribuțiile Inspectoratului de Stat al Muncii

46. Inspectoratul de Stat al Muncii exercită controlul de stat privind respectarea prevederilor actelor normative în domeniul muncii și al securității și sănătății în muncă.

47. La necesitate, Inspectoratul de Stat al Muncii cooperează cu Agenția Națională pentru Sănătate Publică și cu alte instituții competente și își comunică reciproc informațiile necesare.

48. În exercitarea atribuțiilor sale, în lipsa resurselor suficiente, Inspectoratul de Stat al Munci cooperează cu Agenția Națională pentru Sănătate Publică și cu prestatorii de servicii de medicină a muncii.

49. Inspectoratul de Stat al Muncii are următoarele atribuții:

49.1. verifică înregistrarea rezultatelor evaluării riscurilor profesionale în fișele de evaluare;

49.2. constată dacă fișa de evaluare a riscurilor profesionale realizată de angajator corespunde situațiilor reale de la locul de muncă;

49.3. verifică corectitudinea completării fișelor de evaluare a riscurilor profesionale în cazul modificării condițiilor de muncă sau al apariției unor noi riscuri profesionale;

49.4. verifică expedierea fișei de evaluare a riscurilor profesionale către Agenția Națională pentru Sănătate Publică;

49.5. verifică dacă lucrătorii expuși riscurilor profesionale au fost supuși examenelor medicale în termenele prevăzute de prezentul Regulament;

49.6. efectuează controlul privind prezența fișelor de aptitudine a lucrătorilor expuși riscurilor profesionale și supuși supravegherii sănătății;

49.7. verifică dacă recomandările medicului specialist în medicina muncii sunt respectate și implementate de angajatori;

49.8. verifică dacă fișele de evaluare a riscurilor profesionale și fișele de aptitudine ale lucrătorilor expuși riscurilor profesionale sunt arhivate și păstrate corespunzător.

III. ORGANIZAREA ȘI DESFĂȘURAREA SUPRAVEGHERII SĂNĂTĂȚII LUCRĂTORILOR

Secțiunea 1

Organizarea serviciilor de medicină a muncii

50. Supravegherea sănătății lucrătorilor expuși riscurilor profesionale se realizează inclusiv prin efectuarea examenelor medicale profilactice obligatorii, în condițiile prevăzute în prezentul Regulament și în baza evaluării riscurilor profesionale.

51. Examenele medicale profilactice obligatorii se inițiază la solicitarea angajatorului

sau a lucrătorului prin remiterea fișei de solicitare a examenului medical.

52. Angajatorul transmite medicului specialist în medicina muncii, cu cel puțin 15 zile lucrătoare înainte de efectuarea examenului medical, următoarele documente:

52.1. fișa de solicitare a examenului medical;

52.2. fișa de evaluare a riscurilor profesionale, pentru examenul medical la angajare sau în situația în care fișă de evaluare anterioară nu este actuală ori nu reflectă realitatea. Pentru lucrătorii care desfășoară muncă la distanță sau pe platforme digitale se remite fișa de evaluare a riscurilor profesionale specifică acestui tip de activitate. În cazul în care lucrătorul își desfășoară activitate atât la distanță, cât și cu prezență fizică, se transmit ambele fișe de evaluare. Fișa de evaluare nu se prezintă la examenele medicale ulterioare, în absența unei noi evaluări a riscurilor profesionale;

52.3. suplimentul la fișa de evaluare a riscurilor profesionale, pentru lucrătorul care urmează să desfășoare munca cu expunere la radiații ionizante, pentru examenul medical la angajare sau în situația în care suplimentul anterior nu este actual și nu reflectă realitatea.

53. Termenul menționat în pct. 52 nu se aplică în cazul examenului medical la angajare și la reluarea activității.

54. Supravegherea sănătății lucrătorului prin efectuarea examenelor medicale se realizează în timpul programului de lucru, la orele stabilite de comun acord cu lucrătorul, ținând cont de solicitarea acestuia și de recomandările medicului specialist în medicina muncii, fără afectarea drepturilor salariale.

55. Examenului medical la angajare sunt supuse toate persoanele care urmează să fie încadrate în funcții cu expunere la riscuri profesionale, precum și cele care își schimbă locul de muncă sau sunt transferate ori detașate la alte locuri de muncă. Nu este necesar un nou examen medical în cazul în care noul loc de muncă și ocupație presupun expunerea la aceiași factori de risc profesional în cadrul aceleiași unități economice. Examenului medical la angajare poate fi efectuat, anterior înscrierii la instituția de învățământ, și pentru persoanele care optează pentru studii în instituțiile de învățământ cu profil tehnic, în vederea formării într-o profesie ce implică expunerea la riscuri profesionale.

56. Examenul medical la angajare are următoarele obiective:

56.1. evaluarea sănătății anterior începerii activității profesionale;

56.2. identificarea eventualelor modificări ale sănătății relevante pentru exercitarea activității;

56.3. depistarea, suspectarea sau diagnosticarea bolilor legate de profesie ori a bolilor profesionale apărute ca urmare a unei activități anterioare;

56.4. identificarea contraindicațiilor medicale pentru activitatea ce urmează a fi desfășurată și stabilirea aptitudinii pentru muncă în raport cu cerințele postului și factorii de risc profesional.

57. Examenul medical periodic are drept scop:

57.1. monitorizarea în dinamică a sănătății lucrătorilor și confirmarea, la intervale stabilite, a aptitudinii pentru muncă în raport cu ocupația și locul de muncă;

57.2. depistarea apariției unor afecțiuni care constituie contraindicații medicale pentru activitatea desfășurată;

57.3. diagnosticarea bolilor legate de profesie;

57.4. depistarea precoce a bolilor profesionale;

57.5. identificarea afecțiunilor care pot prezenta un risc pentru viața și sănătatea celorlalți lucrători;

57.6. formularea recomandărilor privind măsurile profilactice și de reabilitare necesare pentru menținerea sau restabilirea capacității de muncă.

58. Examenul medical la reluarea activității se efectuează:

58.1. în termen de cel mult șapte zile de la data reluării activității;

58.2. în cazul reluării activității după o întrerupere de cel puțin trei luni din motive de sănătate sau de cel puțin șase luni din alte motive.

59. Examenului medical la reluarea activității are următoarele scopuri:

59.1. confirmarea aptitudinii lucrătorului pentru exercitarea funcției deținute anterior sau a noii funcții;

59.2. identificarea eventualelor modificări ale sănătății care pot influența capacitatea de muncă;

59.3. identificarea contraindicațiilor medicale pentru activitatea desfășurată;

59.4. stabilirii măsurilor de adaptare a locului de muncă sau a activităților specifice profesiei ori funcției, după caz;

59.5. recomandarea reorientării către un alt loc de muncă care să asigure menținerea sănătății și a capacității de muncă a lucrătorului.

60. Examenul medical la încetarea expunerii profesionale se efectuează la finalizarea activității care implică expunerea la factori de risc profesional, în cazul în care au trecut mai mult de 11 luni de la data eliberării ultimei fișe de aptitudine, și are ca scop:

60.1. evaluarea sănătății lucrătorului;

60.2. identificarea efectelor determinate de expunerea profesională;

60.3. diagnosticarea bolilor legate de profesie;

60.4. formularea recomandărilor privind tratamentul, monitorizarea și reabilitarea, după caz.

61. Examenul medical post-expunere reprezintă supravegherea medicală realizată după încetarea expunerii profesionale și se efectuează în cazul expunerii la factori de risc profesional cu efecte întârziate sau grave asupra sănătății, inclusiv agenți chimici periculoși (de exemplu, azbest, agenți cancerigeni, mutageni, substanțe toxice pentru reproducere), agenți biologici sau radiații ionizante.

62. Frecvența efectuării examenului medical post-expunerii profesionale se stabilește de către medicul specialist în medicina muncii, în funcție de natura expunerii și riscurile asociate activității desfășurate, pe perioada considerată necesară pentru protejarea sănătății lucrătorului.

63. Examenul medical post-expunere profesională are ca scop:

63.1. evaluarea sănătății lucrătorului după încetarea expunerii;

63.2. identificarea precoce a eventualelor efecte asupra sănătății determinate de expunerea profesională;

63.3. stabilirea necesității de monitorizare medicală ulterioară;

63.4. formularea recomandărilor privind măsurile profilactice, tratamentul și reabilitarea necesare pentru menținerea sau restabilirea capacității de muncă.

64. Examenul medical post-expunere profesională se inițiază la solicitarea persoanei care a fost expusă profesional, aceasta prezentând medicului specialist în medicina muncii copia dosarului medical deținut, în vederea efectuării evaluării medicale corespunzătoare.

65. În cazul apariției unor modificări ale sănătății lucrătorului, medicul specialist în medicina muncii și medicul de familie pot comunica reciproc informațiile necesare, cu consimțământul scris al lucrătorului.

Secțiunea a 2-a

Organizarea și efectuarea examenelor

medicale profilactice obligatorii

66. Examenele medicale profilactice obligatorii se efectuează proporțional cu natura, nivelul și durata expunerii la riscuri profesionale și au caracter preventiv.

67. Medicul specialist în medicina muncii asigură un timp suficient pentru efectuarea consultației și a investigațiilor instrumentale necesare, astfel încât evaluarea sănătății să fie completă și adecvată riscurilor profesionale identificate.

68. Medicul specialist în medicina muncii efectuează supravegherea sănătății lucrătorilor prin aplicarea măsurilor medicale individuale adecvate, în conformitate cu principiile și bunele practici ale medicinei muncii:

68.1. colectează anamneza medicală și profesională, inclusiv prin discuție individuală cu lucrătorul;

68.2. întocmește, completează și actualizează dosarul medical al lucrătorului;

68.3. înregistrează antecedentele medicale și profesionale relevante;

68.4. efectuează examinarea clinică generală și, după caz, examinări clinice specifice riscurilor profesionale;

68.5. stabilește și indică testele funcționale, investigațiile paraclinice și alte examinări necesare;

68.6. efectuează sau asigură monitorizarea biologică, după caz, precum și detectarea efectelor reversibile și ireversibile asupra sănătății;

68.7. evaluează individualizat starea de sănătate a fiecărui lucrător în raport cu cerințele postului și factorii de risc profesional.

69. În cadrul supravegherii sănătății lucrătorilor expuși riscului profesional cu efect toxic pentru reproducere, medicul specialist în medicina muncii ia în considerație:

69.1. modificările în comportamentul sexual;

69.2. reducerea capacității de reproducere, incluzând modificări ale proceselor de spermatogeneză și ovogeneză;

69.3. efectele adverse asupra funcției endocrine, cu impact asupra reglării hormonale;

69.4. perturbarea altor funcții dependente de integritatea sistemului reproducător, cu posibile implicații asupra sănătății reproductive.

70. În situația în care informațiile privind atribuțiile postului și factorii de risc profesional consemnate în fișa de evaluare nu corespund datelor furnizate de lucrător, medicul specialist în medicina muncii are obligația de a informa angajatorul. În cazul în care fișa de evaluare nu este actualizată, medicul informează Agenția Națională pentru Sănătate Publică și Inspectoratul de Stat al Muncii cu privire la suspiciunea privind calitatea evaluării riscurilor profesionale.

71. Medicul specialist în medicina muncii nu poate efectua primul examen medical al unui lucrător fără a consulta, în prealabil, dosarul medical, în vederea asigurării continuității supravegherii sănătății.

Prin excepție, examinarea medicală poate fi inițiată în absența dosarului medical numai în cazul în care lipsa examenelor medicale profilactice obligatorii este confirmată în scris de către:

71.1. angajator, în situația în care medicul specialist în medicina muncii efectuează examenele medicale ulterioare începerii activității lucrătorilor;

71.2. lucrător, atunci când este supus examenului medical la angajare.

72. Medicul specialist în medicina muncii asigură:

72.1. organizarea completă și corectă a supravegherii sănătății lucrătorilor, în conformitate cu prevederile prezentului Regulament;

72.2. întocmirea fișei de aptitudine în muncă, conform anexei nr. 6, care constituie un aviz medical cu privire la aptitudinea pentru muncă, în două exemplare (câte un exemplar pentru angajator și pentru lucrător), în termen de trei zile de la finalizarea examenului medical. La solicitarea lucrătorului sau a angajatorului, se eliberează un duplicat al fișei de aptitudine;

72.3. stabilirea și comunicarea măsurilor individuale de protecție sau de prevenire care trebuie aplicate de angajator pentru fiecare lucrător, inclusiv, după caz, retragerea temporară sau definitivă de la expunerea la riscuri profesionale;

72.4. transmite dosarul medical Agenției Naționale pentru Sănătate Publică, în cazul contestației concluziei privind aptitudinea în muncă;

72.5. transmite dosarul medical Comisiei, în cazul unor situații medicale complexe.

73. În cadrul supravegherii sănătății, medicul specialist în medicina muncii aplică tehnici adecvate pentru identificarea precoce a semnelor bolii sau a efectelor adverse asupra sănătății determinate de expunerea profesională.

74. În cazul revenirii lucrătorului după concediu medical, pot fi luate în considerare rezultatele investigațiilor medicale efectuate anterior examenului medical, inclusiv cele realizate în alte unități medicale, în măsura în care sunt relevante și suficiente pentru evaluarea aptitudinii în muncă.

75. Pentru stabilirea aptitudinii în muncă, medicul specialist în medicina muncii are competența:

75.1. să solicite fișa medicală a lucrătorului sau un extras din aceasta completat de medicul de familie, precum și alte documente medicale relevante;

75.2. să solicite angajatorului informații suplimentare privind condițiile de muncă și factorii de risc profesional sau să efectueze vizite la locul de muncă;

75.3. să indice investigații paraclinice și/sau consultații medicale suplimentare față de cele inițial prevăzute, inclusiv consultații de specialitate, cum ar fi psihiatrie sau sănătate mentala, în baza unor premise medicale justificate și în conformitate cu evoluțiile actuale ale medicinei muncii.

76. Contraindicațiile medicale pentru exercitarea activității profesionale pot fi relative și absolute:

76.1. contraindicațiile relative necesită evaluarea raportului dintre gravitatea afecțiunii și natura, nivelul și durata expunerii la factorii de risc profesional de la locul de

muncă și ocupației, în vederea stabilirii aptitudinii condiționate sau a necesității adaptării activității;

76.2. contraindicațiile absolute reprezintă afecțiuni sau stări patologice care nu permit desfășurarea activității respective, inclusiv bolile acute, până la vindecare sau stabilizare.

77. În situațiile în care aprecierea aptitudinii în muncă este incertă sau necesită o evaluare suplimentară, medicul specialist în medicina muncii solicită consultarea Comisiei.

78. Informația privind supravegherea sănătății, precum și toate datele relevante în acest proces, se înregistrează în dosarul medical al fiecărui lucrător, întocmit conform formularului aprobat prin ordin al ministrului sănătății.

79. Fișele de evaluare a riscurilor profesionale și anexele acestora fac parte integrantă din dosarul medical și se anexează obligatoriu la acesta.

80. Medicul specialist în medicina muncii furnizează lucrătorului informații și consiliere privind:

80.1. rezultatele examenului medical profilactic obligator, inclusiv eventualele boli sau modificări ale sănătății cauzate de expunerea la riscuri profesionale și depășirea valorii-limită biologice;

80.2. măsurile individuale de protecție sau de prevenire ce trebuie aplicate;

80.3. măsurile de supraveghere a sănătății necesare la încetarea expunerii la factorii de risc profesional;

80.4. măsurile de supraveghere a sănătății necesare post-expunere profesională. În acest scop, medicul specialist în medicina muncii recomandă continuarea supravegherii sănătății lucrătorului împotriva efectelor pe termen lung, stabilind periodicitatea adecvată.

81. Concluziile medicale formulate de medicul specialist în medicina muncii nu pot fi utilizate într-un mod care să aducă atingere drepturilor sau intereselor legitime ale lucrătorului.

82. Aptitudinea în muncă a lucrătorului, stabilită în cadrul supravegherii sănătății, se clasifică după cum urmează:

82.1. *aptitudine în muncă „Apt”* – lucrătorul este declarat capabil să execute atribuțiile ocupației, în condițiile reale ale locului de muncă, fără riscuri nejustificate pentru sănătatea proprie, a altor persoane sau pentru securitatea și sănătatea în muncă, fără necesitatea unor restricții sau adaptări;

82.2. *aptitudine în muncă „Apt condiționat”* – lucrătorul este declarat capabil să execute atribuțiile ocupației, numai cu respectarea unor condiții, restricții, limitări, adaptări, măsuri de protecție sau supraveghere/monitorizare medicală suplimentară, necesare pentru prevenirea riscurilor asupra sănătății proprii, a altor persoane și asigurarea securității și sănătății în muncă;

82.3. *aptitudine în muncă „Inapt temporar”* – lucrătorul este declarat incapabil, din punct de vedere medical, să execute atribuțiile ocupației în condițiile reale ale locului de muncă, pe o perioadă limitată, determinată de existența unei cauze medicale reversibile, până la dispariția acesteia și reevaluarea sănătății de către medicul specialist în medicina muncii;

82.4. *aptitudine în muncă „Inapt”* – lucrătorul este declarat incapabil, din punct de vedere medical, să execute atribuțiile ocupației în condițiile reale ale locului de muncă, din cauza unei contraindicații medicale care împiedică, în mod definitiv sau nedeterminat, adaptările rezonabile, restricții sau măsuri suplimentare care să permită exercitarea ocupației fără riscuri nejustificate pentru sănătatea proprie, a altor persoane ori pentru securitatea și sănătatea în muncă fiind imposibile.

83. Medicul specialist în medicina muncii este responsabil pentru completarea integrală și corectă a informației înscrise în dosarul medical și în fișa de aptitudine în muncă, precum și pentru veridicitatea acestora.

84. Medicul specialist în medicina muncii informează angajatorul, cu respectarea secretului profesional și a confidențialității datelor medicale, cu privire la:

84.1. concluziile rezultate din supravegherea sănătății, fără a divulga date medicale detaliate;

84.2. măsurile individuale de protecție sau de prevenire ce trebuie aplicate pentru fiecare lucrător;

84.3. necesitatea continuării supravegherii sănătății lucrătorului la încetarea expunerii la factorul de risc profesional;

84.4. necesitatea supravegherii sănătății post-expunere profesională.

85. În cazul în care constată că un lucrător prezintă o boală sau modificări ale sănătății determinate de expunerea la riscuri profesionale ori că a fost depășită o valoare-limită biologică obligatorie, medicul specialist în medicina muncii propune angajatorului efectuarea unui examen medical suplimentar și pentru alți lucrători expuși aceluiași risc profesional.

86. Medicul specialist în medicina muncii informează Agenția Națională pentru Sănătate Publică, în condițiile legii, despre:

86.1. bolile legate de profesie identificate pentru prima dată;

86.2. efectele negative asupra funcției sexuale și a fertilității ce afectează lucrătorii adulți și efectele toxicității evolutive asupra descendenților care au fost identificate ca rezultat al expunerii profesionale la un agent mutagen ori la o substanță toxică pentru reproducere;

86.3. cazurile în care a fost stabilită inaptitudinea în muncă;

86.4. rezultatele supravegherii medicale post-expunere profesională.

87. În cazul apariției suspiciunii unei boli sau intoxicații profesionale, inclusiv al unui caz de deces survenit ca urmare a expunerii la riscuri profesionale, medicul de familie, precum și orice alt medic specialist sau medicul specialist în medicina muncii are obligația de a acționa în conformitate cu prevederile Regulamentului sanitar privind modul de cercetare și stabilire a diagnosticului de boală (intoxicație) profesională, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1282/2016.

Secțiunea a 3-a

Managementul dosarelor medicale

88. Dosarele medicale se păstrează într-o formă care să permită consultarea ulterioară a acestora, cu respectarea confidențialității informațiilor medicale și prevederilor Legii nr. 195/2024 privind protecția datelor cu caracter personal.

89. Conducătorul serviciului de medicina muncii asigură păstrarea și gestionarea dosarelor medicale și asigură:

89.1. transmiterea dosarelor medicale către noul serviciu de medicina muncii indicat de lucrător, în termen de trei zile lucrătoare de la solicitare, în cazul schimbării locului de muncă;

89.2. eliberarea unei copii a dosarului medical, în formă sigilată, la solicitarea lucrătorului care nu mai activează în unitatea deservită;

89.3. transmiterea dosarelor medicale către noul serviciu de medicină a muncii desemnat de angajator, în termen de 10 zile lucrătoare de la primirea solicitării scrise, în cazul rezilierii contractului de prestare a serviciilor.

90. Dosarele medicale sunt păstrate cel puțin:

90.1. 40 de ani de la încetarea expunerii pentru lucrătorii expuși la agenți cancerigeni, mutageni, inclusiv azbest;

90.2. 40 de ani de la încetarea expunerii pentru lucrătorii expuși la agenți biologici care:

90.2.1. pot provoca infecții persistente sau latente;

90.2.2. nu pot fi diagnosticate înainte ca boala să se declanșeze mulți ani mai târziu, luând în considerare informațiile actuale;

90.2.3. au perioade de incubație deosebit de lungi;

90.2.4. provoacă boli recrudescente pe o perioadă lungă, în pofida tratamentului aplicat;

90.2.5. pot lăsa sechele grave pe termen lung;

90.3. până la împlinirea vârstei de 75 de ani a lucrătorului sau până la data la care

acesta ar fi împlinit această vârstă, dar pentru cel puțin 30 de ani de la încetarea activității care implică expunere la radiații ionizante;

90.4. 10 de ani după încetarea expunerii pentru lucrătorii expuși altor agenți biologici, substanțelor toxice pentru reproducere și altor factori de risc profesional.

91. Transmiterea dosarelor medicale către alte servicii de medicina muncii se realizează cu respectarea confidențialității informațiilor medicale ale lucrătorilor, în conformitate cu prevederile normative privind protecția datelor cu caracter personal.

92. La încetarea activității angajatorului, serviciul de medicină a muncii asigură păstrarea dosarelor medicale ale lucrătorilor pe o perioadă de cinci ani. După expirarea termenului de cinci ani, dosarele medicale se transmit spre păstrare arhivei teritoriale, în conformitate cu prevederile legale aplicabile.

93. În cazul în care serviciul de medicina muncii își încetează activitatea, dosarele medicale se transmit, în termen de 10 zile, către noul serviciu de medicină a muncii desemnat de angajator sau, după caz, arhivei teritoriale, unde sunt păstrate conform prevederilor pct. 90.

Secțiunea a 4-a

Vaccinarea lucrătorilor

94. Vaccinarea lucrătorilor este realizată conform Legii nr. 10/2009 privind supravegherea de stat a sănătății publice, de către asistența medicală primară.

95. Instituția medicală care efectuează imunizarea lucrătorilor asigură informarea acestora privind beneficiile și riscurile vaccinării, precum și consecințele posibile ale refuzului sau amânării vaccinării. Vaccinarea se efectuează în mod voluntar, cu consimțământul informat al lucrătorului.

96. Vaccinarea lucrătorului se confirmă prin certificatul de imunizare, care se pune la dispoziția acestuia.

97. După efectuarea imunizării, instituția medicală raportează nominal lucrătorii vaccinați în Registrul Electronic Național de Vaccinare.

IV. PROMOVAREA SĂNĂTĂȚII LA LOCUL DE MUNCĂ

98. Promovarea sănătății la locul de muncă contribuie la prevenirea bolilor profesionale și la reducerea bolilor legate de profesie.

99. Promovarea sănătății la locul de muncă reprezintă efortul comun al angajatorilor, lucrătorilor și al statului de a îmbunătăți sănătatea lucrătorilor la locul de muncă în raport cu caracteristicile factorilor de risc profesional și comportamental.

100. Pentru promovarea măsurilor privind adaptarea și îmbunătățirea condițiilor de muncă și de mediu ale lucrătorilor, Agenția Națională pentru Sănătate Publică și medicii specialiști în medicina muncii, în limitele competențele profesionale, oferă suport

consultativ privind sănătatea ocupațională angajatorilor, lucrătorilor și reprezentanților acestora, la solicitare.

101. Agenția Națională pentru Sănătate Publică elaborează materiale informative de promovare a sănătății la locul de muncă pentru bunăstarea lucrătorilor, bazate pe identificarea problemelor acestora.

102. Agenția Națională pentru Sănătate Publică colaborează cu organismele din domeniul securității și sănătății în muncă.

anexa nr.1

anexa nr.2

anexa nr.3

anexa nr.4

anexa nr.4A

anexa nr.4B

anexa nr.5

anexa nr.6

Anexa nr. 2

la Hotărârea Guvernului nr.146/2026

REGULAMENT SANITAR

cu privire la examenele medicale obligatorii ale

lucrătorilor în scopul prevenirii bolilor transmisibile

I. DISPOZIȚII GENERALE

1. Regulamentul sanitar cu privire la examenele medicale obligatorii ale lucrătorilor în scopul prevenirii bolilor transmisibile (în continuare – *Regulament*) are drept scop depistarea precoce a lucrătorilor suspecți de boli transmisibile și prevenirea răspândirii bolilor infecțioase.

2. Categoriile lucrătorilor care necesită efectuarea examenelor medicale la angajare

și a celor periodice, în scopul prevenirii bolilor transmisibile (în continuare – *examen medical*), volumul investigațiilor, precum și periodicitatea efectuării acestora sunt prevăzute în anexa la prezentul Regulament.

3. Responsabilitatea părților pentru efectuarea examenelor medicale este stabilită în conformitate cu Legea nr. 10/2009 privind supravegherea de stat a sănătății publice.

4. Costurile aferente pentru realizarea examenelor medicale obligatorii a lucrătorilor, în scopul prevenirii bolilor transmisibile, sunt acoperite în conformitate cu Legea nr. 10/2009 privind supravegherea de stat a sănătății publice.

5. Persoanele care fac parte din categoriile prevăzute în anexă și nu au efectuat examenul medical nu pot fi admise la angajare sau la desfășurarea activității respective.

6. Angajatorul asigură instruirea lucrătorilor, la angajare și ulterior periodic, privind respectarea cerințelor sanitaro-igienice, obligația declarării simptomelor de boală infecțioasă și criteriile de neadmitere sau de suspendare de la locul de muncă în caz de îmbolnăvire ori risc de transmitere a infecției.

7. Nerespectarea prevederilor prezentului Regulament atrage răspundere disciplinară, contravențională sau penală, după caz, conform legislației în domeniu.

II. ORGANIZAREA ȘI DESFĂȘURAREA EXAMENELOR MEDICALE

8. Examenele medicale se realizează în cadrul prestatorilor de servicii de asistență medicală primară și, după caz, al prestatorilor de servicii medicale specializate de ambulatoriu, încadrați în sistemul asigurării obligatorii de asistență medicală, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare.

9. În cadrul realizării examenelor medicale, medicul de familie efectuează examenul clinic general și stabilește volumul de investigații la care urmează a fi supus lucrătorul, conform anexei.

10. Investigațiile de laborator și instrumentale prevăzute în anexă, inclusiv consultațiile suplimentare ale medicilor specialiști de profil, se efectuează în baza biletului de trimitere eliberat de medicul de familie.

11. Rezultatele examenelor medicale la angajare și anuale se înscriu în formularul medical aprobat prin ordin al ministrului sănătății și se păstrează la locul de muncă.

III. CONTRAINDICAȚII MEDICALE PRIVIND ADMITEREA ÎN CÂMPUL MUNCII A LUCRĂTORILOR

12. Nu se admit în câmpul muncii lucrătorii care, la momentul efectuării examenelor medicale, sunt diagnosticați cu boli transmisibile sau cu risc de răspândire a bolilor transmisibile în rândul populației.

13. Angajatorul monitorizează starea de sănătate a lucrătorilor și dispune neadmiterea acestora la locul de muncă în cazul îmbolnăvirii cu boli transmisibile sau în situații care prezintă risc de infectare a populației.

14. Angajatorul informează lucrătorii cu privire la simptomele și afecțiunile care pot indica prezența unei boli transmisibile, inclusiv când acestea sunt însoțite de febră, diaree, vomă, icter, amigdalită, furuncul, plăgi ale mâinilor, infecții ale pielii, supurații, și recomandă consultația medicului de familie în cazul apariției acestora.

15. Angajatul care prezintă risc de infectare este obligat să părăsească locul de muncă și să informeze angajatorul despre această situație.

16. Revenirea la muncă a angajatului este admisă în baza concluziei scrise eliberate de către medicul de familie.

IV. DISPOZIȚII SPECIALE

17. Prestatorii de servicii de asistență medicală primară, încadrați în sistemul asigurării obligatorii de asistență medicală, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, prezintă anual raportul privind examenele medicale, conform cerințelor stabilite de Ministerul Sănătății.

18. Controlul privind respectarea prevederilor prezentului Regulament este realizat de către Agenția Națională pentru Sănătate Publică, cu excepția unităților indicate în pct. 1 și 2 din anexă, care va fi realizat de către Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, în conformitate cu Legea nr. 131/2012 privind controlul de stat.

anexa